

HOEFBLAD

46° jaargang nr.4

augustus september oktober 2010

GEWONE OEVERLIBEL

Foto H. Oerlemans

NATUURVERENIGING

KEN EN GENIET

NAAR DE BRAND 11 APRIL

We vertrekken om 8.00 uur vanaf de parkeerplaats bij AH naar De Brand bij Udenhout. Bij restaurant Boslust de auto's geparkeerd. Fia begroet ons hier en vertelt ons iets over het gebied. Direct na de laatste ijstijd (circa 10.000 jaar geleden) ontwikkelde zich hier een uitgestrekt laagveenmoeras met plaatselijk hoogveenvorming. Pas omstreeks 1200 traden in dit natuurlandschap ingrijpende veranderingen op. Het moeras werd systematisch verveend. Op de scheiding van veenderijen en het resterende veen werden kades aangelegd. Het veen klonk in en de kades, met daarop de wegen, stegen als het ware op uit het landschap. Ze worden nog altijd aangeduid als "steeg". Vanaf 1958 is het gebied overgedragen aan Staatsbosbeheer. In 1991 ging het reservaat, in het kader van een grondruil, over in de handen van Brabants Landschap.

We gaan nu op pad en wandelen via een bruggetje het natuurgebied in. We zien al gauw verschillende planten, o.a. gevlekte longkruid, gele dovenetel en een hele mooie bladrozet van een speerdistel. Al verder wandelend komen we bij een hele oude beuk; hier blijven we staan want Fia gaat ons een sprookje vertellen .

‘De eenzame Koning’.

Lang, heel lang geleden was er eens een wijze koning. Hij was een echte koning, dat zag je zo. Groot, breed, sterk en hij bezag alles hooghartig van een afstand. De koning was streng doch rechtvaardig en hij werd door zijn volk gewaardeerd, al vreesde men hem wel. Koning zijn is geen pretje, het is een eenzaam bestaan. Koningen worden omgeven door baantjesjagers, hielenlikkers en jaknikkers. Op een nacht werd koning Fágus Sylvática in een droom verteld dat hij weldra zou sterven. Toen hij wakker werd wist hij dat dit waar was. De eenzame koning had geen kinderen en vertrouwde zijn dienaren niet. Wie moest hem opvolgen zodat zijn geliefde volk in voorspoed verder kon leven? Met de dood op de hielen bedacht hij een plan. In zijn hofhouding vielen twee zelfstandige jonge mensen op. De ene was een gespierde jonge ridder en de andere de slimme dochter van zijn tuinman. “Ik wil kijken wie van jullie de meest geschikte is om mij op te volgen”, zo sprak de oude koning tot de twee. “Degene die de opdracht eerlijk, rechtvaardig en bekwaam uitvoert, zal de nieuwe majesteit van dit land worden. Ieder van jullie brengt een kar vol groente en graan naar een arm dorp in het oosten van ons land. Zeg hen dat je het voedsel namens de koning brengt. Luister naar hun zorgen en wens hen volgend jaar een betere oogst toe. Het zijn eenvoudige, maar gulle mensen. Neem van hen slechts één geschenk aan.” De volgende morgen gaf de jonge ridder de paarden de sporen en reed zelfverzekerd met de volle kar weg. Hij was er van overtuigd dat hij met zijn goede afkomst de nieuwe koning zou worden. Binnen twee uur werd hij overvallen door struikrovers in naam van de koning. Hoe zou de jonge ridder handelen? Zijn eerlijkheid, betrokkenheid en leiderschap werden op de proef gesteld. De jonge graaf voelde zich vernederd door de dieven die zonder dat hij zich kon verzetten zijn kar hadden gestolen. Hij besepte dat hij had gefaald en nooit koning zou worden en besloot zich een paar dagen te verstoppen. Toen hij terugkeerde op het paleis vroeg de koning: “Hoe is het je vergaan, jongeman?” “O, koning, ik had een voorspoedige reis, de dorpelingen zijn u zeer dankbaar en als dank geven zij u deze speciale houten fluit ca-deau.” De koning keek de jonge ridder in de ogen en zweeg. De volgende dag vertrok de dochter van de tuinman met een

kar naar een ander dorp. Ook zij werd al snel overvallen door struikrovers. Ze keerde spoorslags terug naar het paleis, vertelde wat er was gebeurd en vroeg de koning een nieuwe kar graan en groente voor de arme dorpingen en extra begeleiding om struikrovers op afstand te houden. Toen was het de koning duidelijk wie de toekomstige vorst zou worden. De dochter van zijn tuinman was niet alleen eerlijk, maar zeer begaan met de noden van de dorpingen. De volgende dag werd ze gekroond. "Lieve koningin", zo sprak de koning toen ze na alle plechtigheden alleen waren, "Morgen zal ik er niet meer zijn. Jij bent niet alleen eerlijk en rechtvaardig, ik weet ook dat je in wijsheid zult regeren. Je bent echter nog jong en ik zal je helpen. Plant dit nootje op mijn graf en kom met ieder probleem naar de boom die hieruit zal groeien. Luister goed naar de boom want die zal je wijze raad geven." Die nacht stierf de koning en de jonge koningin stopte zorgvuldig het ruwe nootje op zijn graf. De volgende dag stond er een boom, die al snel uitgroeide tot een grote, brede en sterke boom met dikke takken en wortels. De eenzame boom torende hoog boven alles uit en bezag hooghartig alles op een afstand. Die boom werd genoemd naar de koning: *Fágus Sylvática* (beukenboom).

Na dit mooie sprookje wandelen we weer verder. We zien twee reeën het pad oversteken en even later zien we in de kruin van een denboom een eekhoortje heen en weer springen. Nu komen we bij een weiland, waar pinksterbloemen staan te bloeien en kleine kikkertjes in het rond huppen. We wandelen langs een beek waar veel speenkruid in bloei staat en in de struiken langs de beek zien we een koppeltje pimpelmezen, ze zijn behoorlijk verliefd. Even verder langs de beek zien we de bosanemoon in bloei en Peter heeft hier een ijsvogeltje gezien.

Nu is het koffiepauze; we hebben een mooi uitzicht over verschillende waterpoelen waar nog veel uitgebloeide lissen in staan.

De pauze is voorbij. We gaan weer verder en zien veel katjes aan de wilgenbomen. Er landen twee brandganzen op een weilandje. Onderweg zien we nog een sleedoorn met prachtige bloemen op de takken.

We komen nu in een gebied waar een heel tapijt van bosanemonen te zien is.

We gaan een bosgebied in. Hier is het erg nat en modderig, zodat je af en toe uit moet kijken waar je moet lopen. Onderweg zien we in een beekje de watteranonkel; de drijvende bladeren zijn lang gesteeld, hartvormig, drie tot vijftallig gelobd en de plant krijgt witte bloemen. Langs de oever staat driekantzegge. In de verte horen we een specht roffelen

Al wandelend door het mooie natuurgebied komen we bij de kapel uit; we hebben deze even bezichtigd. Dan door het bos verder en zo komen we bij restaurant Boslust aan. Hier drinken we nog wat en dan gaat iedereen weer naar huis. Fia en Wim heel erg bedankt voor deze prachtige wandeling, soms door de modder, en bukkend onder takken door.

Lammie.

Is het heet op Sint Domijn, (4 aug.)
't zal een strenge winter zijn.

LOFLIED OP DE TEEK.

Ook de teek dient hier geprezen,
dit klein insect, alom gevreesd.
Natuurbescherming mag er wezen,
maar de teek het allermeeest.
Natuurlijkehebbbers, profs en leken,
trokken er massaal opuit.
Maar het groeiend aantal teken
heeft die toevloed nu gestuit.
De geelgors juicht, de boomspecht lacht er,
maar de bioloog die kermt.
't Is de teek, die dapp're wachter,
die bos en beemd beschermt!
Wie nu vogels heeft bekeken,
valt bij thuiskomst vaak in zwijm.
Hij heeft de teken niet ontweken
en liep de ziekte op van Lyme.
"De natuur is mooi en prachtig!",
was een veelgehoord geluid.
Maar nu roept de mens eendrachtig:
"Hoe kom je er weer levend uit?"
De mens gaat de natuur vermijden
die zich dan vanzelf herstelt.
Niets verbetert zonder lijden,
heeft een wijsgeer ooit verteld.
De natuur zal weer floreren
tot vreugd van bosuil en van ree.
'k Wil nu alle teken eren
met een Bravo! Hoera! Hoezee!

Natuurgedicht uit Grasduinen,
Geschreven door Hans Dorrestijn.

Is het schoon met Sint Giel, (1 sept.) 't zal 't zijn tot Sint Michiel (29 sept.)
--

Excursie vogelwerkgroep 01-05-2010

ZOUWEBOEZEM

Zaterdagmorgen om 07.00 uur vertrokken we met 13 personen naar de Zouweboezem bij Ameide. De weersvooruitzichten waren daags van te voren niet zo gunstig, maar toen we vertrokken zag het er nog veelbelovend uit.

De eerste stop zou zijn bij de Put van Zessen (afslag Meerkerk en dan links parallel aan de A27), een moerasgebiedje in de polder. Toen Staatsbosbeheer De Put van Zessen in bezit kreeg, kwam er een 'visie op de natuurwaarde'. Die visie was: het voorste deel moest 'open' blijven, het moest geschikt worden voor weide- en waadvogels. De middelste plas vertegenwoordigde het element moeras. Een kleine sensatie: er kwam een waterral broeden. De achterste en grootste plas kreeg een bosfunctie. De wilgen waren er al vanzelf gekomen. Later hebben ze elzen geplant en wat eiken. Door die bomen ontstond een ideaal luwteklimaat voor rustende zwemvogels. De vogels kwamen: grutto's, tureluurs, kieviten, ganzen, zwanen en reigers, broedvogels, trekkende vogels, overwinteraars. Vandaag hebben we er slechts een groot aantal knobbelzwanen (eerste en tweedejaars) en grauwe ganzen met al veel jonge ganzenkuikens gezien. Zo'n tiental hazen waren dit keer meer op de achterste weiden te zien.

Vervolgens zijn we naar de Zouwedijk bij Ameide gereden om te zien of de daar foeragerende purperreigers zich al zouden laten zien. Wel een blauwe reiger zien overvliegen en mogen genieten van het zanggeluid van de rietzanger, maar geen purperreiger mogen aanschouwen.

Dus verder via Sluis naar de parkeerplaats bij het gebied de Zouweboezem. Daar aangekomen hadden we moeite om onze wagen te parkeren gezien de grote drukte. Op het eerste uitzichtpunt al gelijk een groot aantal vogels waaronder blauwborst, putter, rietzanger, grauwe gans, grote Canadese gans, fazant, buizerd en een bruine kiekendief bezig met nestmateriaal te verzamelen. Links en rechts op de dijk zagen we ook nog tureluur, nijlgans, aalscholver, boerenwaluw, fitis, tjiftjaf, groenling, grasmus en hoorden en zagen we duidelijk de snor. Dat Corrie (de vrouw van Thieu) goede ogen heeft weten we,

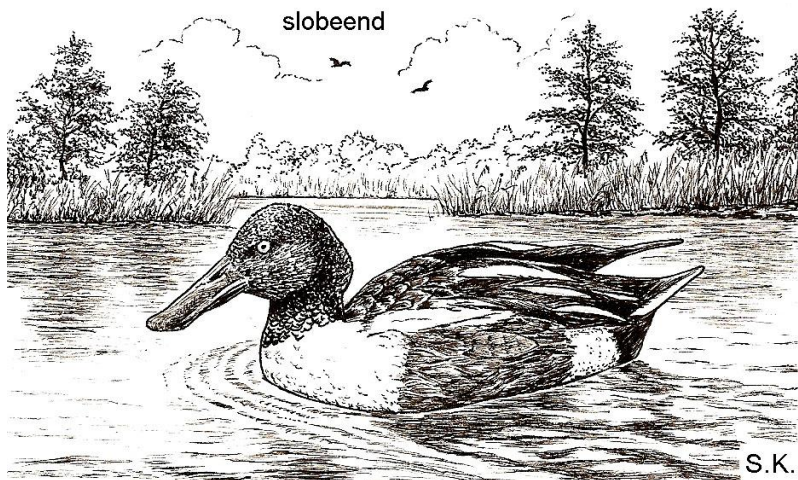
maar ze zegt dat ze niet alle vogels kent; daaraan twijfelen we nu want zij was de eerste die de zwarte stern zag. De eerste groep liep een stuk vooruit richting vogelkijkscherm terwijl de groep “fotografen” nog druk in de weer was om de rietzangers en zwarte stern op de gevoelige plaat te zetten. Aangekomen bij het kijkscherm door de tweede groep was de eerste groep al klaar met de korte koffiepauze, zodat we snel een kopje koffie dronken en weer verder gingen. Ook bij het kijkscherm zagen we o.a. lepelaar, kleine karekiet, krakeend, kievit, kuifeend, meerkoet, oeverloper, purperreiger, rietgors, waterhoen en zomertaling.

purperreiger

De eerste druppels begonnen al te vallen dus snel verder. Onderweg naar en vanuit de vogelkijkhut met het uitzicht op Polder Achthoven registreerden we nog de volgende vogel-

soorten: snor, ekster, fuut, gaai, grutto, huismus, kauw, koe-koek, kolgans, kraai, kuifeend, merel, scholekster, slobbeend,

spreeuw, Turkse tortel, wilde eend, winterkoning en witte kwikstaart. Intussen viel de regen met bakken uit de hemel en waren we blij dat we met zijn allen konden schuilen in de kijkhut.

We moesten een beslissing nemen: gaan we verder door Polder Achthoven of besluiten we terug naar de auto te lopen en het vandaag voor gezien te houden. We keken naar de lucht en die belofde niet veel goeds. Als we keken hoeveel soorten we deze dag toch nog gezien hadden, zo'n 48 soorten, zouden het er misschien nog een paar meer worden, maar zouden we wel zeer nat eindigen. Dus namen we de beslissing de dag af te sluiten met een tussenstop bij het AC-restaurant te Meerkerk.

Al met al hebben we er toch weer een gezellige vogeltocht van gemaakt met z'n allen. Iedereen bedankt en tot de volgende tocht.

Leo Reijnierse,
contactpersoon vogelwerkgroep Ken en Geniet.

GIRTJE POEP

(Klein en Kleverig kruiskruid)

Och we 'n speul, ik ben nie veul,
Ik hiet mar 'Girtje poep'.
In ied're geul bij 't geteul,
Ik groei op ieders stoep.

Umdè 'k mar vies en smerrig ben,
Stoffig graow ok op m'n blad,
Zal ik 'Girtje poep' wel zen,
Alt verlangend nor 'n bad.

09-05 LANDGOED HEERENBEEK/VELDERSBOS.

Het is mooi weer als we vertrekken richting Oisterwijk. Door het dorp heen gaan we richting Oirschot. Bij restaurant De Schutskuil de auto's geparkeerd. We zien hier ook een grenspaal staan, deze geeft de grens aan tussen Oirschot en Boxtel.

Christ vertelt nu een stukje geschiedenis. De geschiedenis van dit landgoed begint in de 14^e eeuw, wanneer Hertog Jan van Brabant de landerijen van Heerenbeek aan de abdij van Leuven schenkt. De monniken zouden het gebied in de eeuwen daarna systematisch laten ontginnen. In de 19^e eeuw werd het landgoed bewoond door Jan Philip baron de Girard de Miolet van Coehoorn. Als voormalig adjudant van Koning Willem II was de baron destijds een VIP aan het vaderlandse hof. In 1918 brak er brand uit in het landhuis waardoor het dak verloren ging. Dit is daarna echter met vaardige hand teruggebracht in zijn oude staat. Het landgoed is nu eigendom van Brabants Landschap.

We gaan op weg en we zien in de eikenbomen langs het pad veel groene rupsen, die zich te goed doen aan de jonge eikenblaadjes. Ook zijn de muggen erg actief aan de gang. In

een beek-
je langs
het pad
zien we
bloeiende
watervio-
lier en ook
de smeer-
smeer-
wortel
bloeit, de
kleuren
variërend
van
paars/
roze tot
wit.

Nu vraagt
Christ ons
of we een
poosje stil
kunnen
zijn tij-
dens het
wandelen,
om te
luisteren
naar de
vele verschillende vogelgeluiden.

We mogen weer praten. Langs de kant van het pad zien we kleeftkruid en hondsdrif staan. Het is koffiepauze en we staan bij een langgevelboerderij, die echter in zeer slechte staat verkeert.

Na de koffiepauze gaan we verder en wandelen nu door het Veldersbos. Het gebied werd voor het eerst vermeld omstreeks 1384 als Vellaer, een samentrekking van veld (woeste grond) en laar (boomrijk gebied). Daarvoor was het mogelijk als Ten Velde bekend, in 1487 werd het Veller genoemd. Het Veldersbos beslaat 147 ha en is vochtig, oud loofbos met ook stukken gemengd bos.

We zijn nu in het sterrenbos, waarin negen lanen liggen die op een centraal punt bijeen komen; dit punt heet De Negen Dreeven. We wandelen verder en we horen een roodborstje fluiten, waar zou hij zitten en ja hoor hij zit boven ons hoofd op een boomtak en laat zich goed zien. Onderweg zien we gele dovenetel, waar een hommelt zich te goed doet aan de nectar. We wandelen door een mooie laan en zien een boomklever met voedsel in zijn bek voor zijn jonkies. In een oude boom zit een gat en daar vliegt hij naar binnen. Onderweg is Jan Vrinten even fotomodel. Want we staan bij een hele oude boomstam waar je dwars doorheen kan kijken. Dit is een heel mooi portret geworden van Jan.

We gaan verder door het bos en zien oude Douglassparren met uitwassen op hun stam, die onder de hars zitten.

We zijn nu bij het landgoed Heerenbeek. Een lange oprijlaan met brede toegangspoort geeft toegang tot het landgoed. Het landhuis kenmerkt zich door witte gepleisterde buitenmuren, schilddaken, hangtorens op de hoeken en een ronde hoektoren met kantelen. Het oorspronkelijke bouwjaar is niet exact te achterhalen. De historie leidt terug tot 1864. Langs het landhuis bevindt zich een mammoetboom die geplant is in 1880 en een hoogte heeft van 32 meter. De boom heeft ten gevolge van blikseminslag zijn top verloren. Ook staan bij het landhuis de paardenkastanjabomen in bloei.

We wandelen de oprijlaan af naar de Oude Grintweg. Onderweg zien we de waterviolier uitbundig in de beek bloeien. En zo komen we al wandelend en pratend bij het restaurant De Schutskuil aan. Hier leggen we nog even aan, voor een bakje koffie en een heerlijk stuk appelgebak. Daarna gaat iedereen weer terug naar Dongen. Christ bedankt voor deze prachtige wandeling in de natuur.

Lammie

BUSTOCHT NAAR DE WIEDEN EN WEERRIBBEN.

We vertrekken bij het Europaplein om 7.15 uur en bij het Wilhelminaplein om 7.30 uur. We rijden richting Lelystad, we gaan door de Flevopolder naar het natuurpark bij Lelystad. Dit wildpark met diverse begroeiingen is de thuishaven voor vele met uitsterven bedreigde diersoorten zoals wisent, przewalskipaard, otter, bever, eland en pater-davidshert. Maar ook minder bedreigde diersoorten zoals wilde zwijnen, edelherten en ooievaars zijn er te ontdekken. In het restaurant Willem Barentsz genieten we van het uitzicht en ook van de heerlijke koffie met gebak.

We gaan verder en onderweg zien we ooievaars en een zilverreiger. We rijden nu langs Schokland. Dit eiland op het droge is Nederlands eerst UNESCO wereld erfgoed. Het eiland, dat in de voorlaatste ijstijd is ontstaan, biedt een veelheid van sferen. Oude terpen, een kerkruïne, een oude haven op het droge, sfeervol bos en gesteente vertellen het verhaal van de mensheid door de eeuwen heen in zijn strijd tegen water.

Voorbij Vollenhove zien we een buizerd op een boomstronk zitten, op zoek naar prooi. Christ vertelt in de bus, dat er in dit gebied ook reeën voorkomen. En ja hoor: we zien in de rietvelden een ree staan. We rijden langs Sint Jansklooster en via de N762 gaan we naar Wanneperveen. Op de Lozerdijk wordt de bus geparkeerd.

We stappen allemaal uit en zien gelijk een vlinder: de kleine vos. We wandelen hier het Kiersche Wijdepad. Dit gebied ligt in het oostelijke deel van De Wieden. De plassen en meren van De Wieden zijn de restanten van stormvloed en erosie door de golven van de Zuiderzee.

We gaan op pad, eerst een stukje over de dijk gewandeld en dan het bruggetje over en zo komen we op het Kiersche Wijdepad waar onze route begint. We horen onderweg verschillende vogels fluiten, o.a. de tiftjaf, mezen, fitis en zwartkop. We gaan enkele poortjes door; de laatste die erdoor gaat moet het poortje dicht doen. We blijven even bij een meertje staan en zien verschillende watervogels, o.a. nijlganzen, meerkoet, fuut en wilde eend.

Onderweg zien we ook een aantal plantensoorten in dit mooie wandelgebied: zenegroen, hondsdrif, pinksterbloem, mannetjes-ereprijs en koekoeksbloem. We wandelen nu naar de uitkijkpost, maar er is haast niks te zien door het hoge riet wat er voor staat. In de uitgestrekte rietlanden leven rietgors, roerdomp en het baardmannetje.

We gaan weer verder en in een beek zien we twee knobbelzwanen zwemmen. Langs het pad staat veel fluitenkruid in bloei en de smaragdlilje ligt te zonnen op een blad. We wandelen verder en horen een snor (vogel) fluiten. Als we een poortje doorgaan zien we de meidoorn in bloei staan. In een plas groeien het waterdriblad en de waterviolier met mooie witte bloemen.

We moeten nu over een vlinder, die over een sloot ligt, verder en we horen een koekoek en de kikkers kwaken een concert. In de sloot zien we krabbenscheer, gele plomp, witte waterlelies en langs de slootkant staat de lis in bloei. We wandelen verder langs de sloot en zien Canadese ganzen in het weiland, in gezelschap van twee knobbelzwanen.

En zo komen we bij de bus aan. Iedereen instappen en we zetten onze bustocht voort, over smalle wegen en langs mooie oude dorpen, o.a. Giethoorn en Oldemarkt, naar ons lunchadres bij het bezoekerscentrum De Weerribben in Ossenzijl. In het restaurant de Gele Lis gebruiken we de koffietafel. Het is fantastisch en heel goed verzorgd.

Na de lunch kunnen we kiezen tussen een korte wandeltocht door de Weerribben, of het bezoekerscentrum bekijken waar ook een natuurfilm draait, of over de Voorjaarsfair (markt) lopen. Niet iedereen gaat mee wandelen.

In het gebied de Weerribben wisselen smalle stroken land en water elkaar af. Tussen het riet houden roerdomp, karekiet en de rietzanger zich schuil. De wilde eend, smient, taling en waterhoen laten zich rustig bekijken in dit gebied. Wanneer het rietland verdroogd en verbost is, haalt Staatsbosbeheer de bovenste bodemlaag weg. Zo wordt het land weer moeras. Hiervan profiteren de zeldzame soorten, zoals de grote vuurvliinder. Die legt zijn eitjes op het blad van de waterzuring. Hier in dit gebied komt ook de ringslang voor.

We gaan op pad en onderweg gestopt bij de beestenflat. Kleine dieren en veel insecten kunnen er in deze bouwwerken wonen. Vooral de kleine gaatjes en buisjes zijn geschikt voor de wilde bij. Spinnen, muizen en misschien een vogel kunnen hier ook een schuilplaats vinden en er zelfs broeden.

We wandelen over een schelpenpad verder en zien onderweg moeraswolfsmelk, valeriaan en de lijsterbes. Nu lopen we langs een oude windmolen en hoog in de lucht zweeft een buizerd met drie jongen. Ook zien we een aantal libellen: viervlek, variabele waterjuffer en roodoogjuffer.

We moeten nu een stukje over een vlonderpad verder, want het gebied er omheen is erg moerassig. We komen bij een tjasker windwatermolen. De tjasker werd gebruikt om kleine hoogtever-

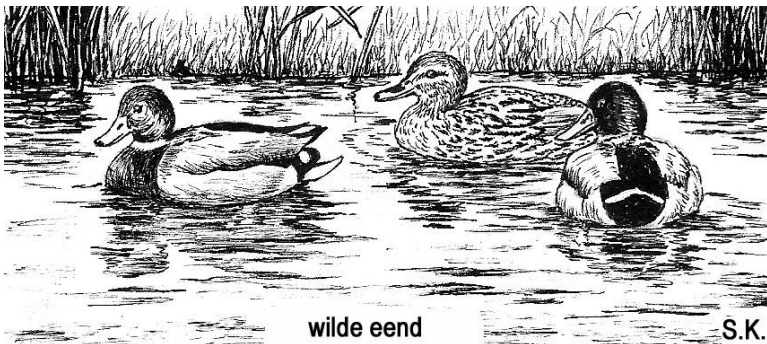
schillen in de waterstand te overbruggen. Bij turfwinning werd de tjasker gebruikt om de gaten waarin geveend werd droog te maken en zo het turfsteken te vergemakkelijken.

En zo komen we na een mooie natuurwandeling weer bij de Gele Lis. Hier nemen we nog een lekker ijsje en daarna gaan we naar de bus die ons weer terug brengt naar Dongen.

Op de terugweg hebben we nog een torenvalk gezien. Bij AC Meerkerk zijn we gestopt; hier hebben we nog wat genuttigd en gezellig zitten kletsen over deze zonnige bustocht in een mooie omgeving.

Christ en Hanny heel hartelijk bedankt voor deze mooie dagtocht met de bus, die jullie hebben voorbereid. Verder ook iedereen bedankt die meegeholpen heeft deze bustocht mogelijk te maken voor de Ken en Genieters.

Lammie

wilde eend

S.K.

PROGRAMMA

Zondag 1 augustus: Autotocht van een halve dag naar de natuurtuin van Toon Thielen aan de Steenovensebaan.

Van een voormalige kwekerij heeft Toon een prachtige natuurtuin gemaakt, waar hij ons doorheen zal leiden.

We vertrekken om 8.00 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 26 juli 19.00 uur.

Zaterdag 14 augustus: Autotocht van een hele dag naar de Loonse en Drunense Duinen: DAGWANDELING.

Dit gebied bestaat uit stuifzand, heideveldjes en bos. We hopen hier de vrij zeldzame heivlinder te zien. We vertrekken vanaf café de Roestelberg en komen hier weer terug voor de lunch, waarna we de middagronde lopen. Fia en Christ zijn onze gidsen.

We vertrekken om 8.00 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 9 augustus 19.00 uur.

Zaterdag 28 augustus: Auto/fietstocht van een hele dag naar Reusel en omgeving.

Door deze landelijke omgeving met tevens verschillende natuurgebieden maken we een mooie fietstocht onder leiding van onze fietsgidsen: Kees en Harrie van Dongen, Rinus van Riel en Marie-José van Gestel.

We vertrekken om 8.00 uur vanaf het parkeerterrein bij Sporthal de Salamander, Belgiëlaan 2. Wilt u echter al om 7.45 uur aanwezig zijn i.v.m. het laden van de fietsen in de vrachtauto. Opgeven vóór maandag 23 augustus 19.00 uur.

Zondag 12 september: Autotocht van een halve dag naar de Pannenhoeve bij Rijsbergen.

Dit gebied van 530 ha bestaat uit naald- en loofbos, heide met vennen en moerasgebied; voor het overige is het landbouwgrond. Vroeger is hier veen afgegraven en er zijn nog restanten te vinden van turfvaarten. Jos van Dongen is onze gids.

We vertrekken om 8.00 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 6 september 19.00 uur.

Zondag 26 september: Autotocht van een halve dag naar de Regte Heide bij Riel.

De Regte Heide kent een afwisseling van lage delen met dopheide en hogere delen met struikheide. Aan de westkant van het gebied liggen grafheuvels uit de Bronstijd en het dal van de Ley. Aan de zuidkant is bos. Onze gids is Jos van Dongen. We vertrekken om 8.00 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 20 september 19.00 uur.

Zondag 10 oktober: Autotocht van een halve dag naar het Dal van de Groote en Kleine Beerze.

In deze omgeving treffen we verschillende natuurgebieden aan, zoals de Grijsze Steen, Neterselse en Kuikeindse Heide. Mooie gebieden met heide en bos. Langs de Groote Beerze is de variatie aan planten zeer groot. Jan Vrinten en Christ Grootzwagers zijn onze gidsen.

We vertrekken om 8.00 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 4 oktober 19.00 uur.

Zaterdag 23 oktober: Autotocht van een hele dag naar Zeeland: TREKVOGELTOCHT.

De precieze dagindeling is bij het maken van dit Hoefblad nog niet bekend. In Zeeland zijn vele mooie plekken om vogels te kijken. Onze gidsen Eric Akkermans en Marie-José van Gestel zullen er zeker een paar uit weten te kiezen.

We vertrekken om 8.30 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 18 oktober 19.00 uur.

Zondag 7 november: Autotocht van een halve dag naar Oosterheide bij Oosterhout: PADDENSTOELENTOCHT.

Dit voormalige heidegebied is aan het eind van de 19e eeuw met bos beplant. Er werden 70 verschillende boomsoorten gebruikt! Daar tussenin liggen perceeltjes weide- en land-

bouwgrond. Tevens liggen er restanten van drie kogelvangers uit het jaar 1730. Peter Verschure is onze gids en hij zal ons het één en ander vertellen over de paddenstoelen die hier voorkomen.

We vertrekken om 8.30 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 1 november 19.00 uur.

Zondag 21 november: Autotocht van een halve dag naar Huis ter Heide tussen De Moer en Loon op Zand.

We gaan dit keer naar het zuidelijke gedeelte van dit gebied, naar de vennen. Nu Plan Lobelia is afgerond, is er een uitgestrekt vennengebied ontstaan. Er komen veel vogels voor; soms doet de visarend het gebied aan. Wim Blankers is deze morgen onze gids.

We vertrekken om 8.30 uur vanaf het parkeerterrein bij Albert Heijn aan het Looiershof. Opgeven vóór maandag 15 november 19.00 uur.

OPGEVEN VOOR DEZE EXCURSIES KUNT U BIJ:

Koos Leemans, Hertog Janstraat 14, tel. 0162-315924

En bij:

Marie-José van Gestel, Hubertusstraat 9, tel. 0162-322316

Of (mobiel) 06-10120230

WINTERPROGRAMMA

Het winterseizoen staat weer voor de deur, wederom zult u kunnen genieten van dia- film- en digitale fotopresentaties. Wilt u ook eens iets presenteren meld dit zo spoedig mogelijk bij Christ Grootzwagers, dan reserveren we een avond speciaal voor u. Bij het ter perse gaan van dit Hoefblad was het programma nog niet geheel ingevuld, houdt daarom de krantenberichten in de gaten en onze website.

www.kenengeniet.nl

De data zijn: 14 oktober, 23 november en 9 december.

MEDEDELINGEN

Als nieuw lid heten wij van harte welkom:

Mevr. L. Zwolsman Rijnstraat 24 te Dongen

Mevr. A. van Hoesel Kanaalstraat 3 te Dongen

LIDMAATSCHAP "KEN EN GENIET"

De KONTRIBUTIE bedraagt voor leden € 12, - per jaar. Bij het aangaan van het lidmaatschap in de loop van het jaar wordt € 1, - per maand berekend. Jeugdleden (14-16 jaar), huisgenoten en 65-plussers betalen € 10, - per jaar; bij het aangaan van het lidmaatschap in de loop van het jaar betalen zij € 1, - per maand.

De minimum donatie voor begunstigers bedraagt € 10, - per jaar, wanneer zij het verenigingstijdschrift wensen te ontvangen.

Alle leden en donateurs zullen een acceptgiro ontvangen.

Contactpersonen werkgroepen:

Uilenwerkgroep:	Thieu Verharen Stevenshof 13, 's Gravenmoer Tel. 0162-315480
Nestkastenwerkgroep:	Koos Leemans Hertog Janstraat 14, Dongen Tel. 0162-315924
Vogelwerkgroep:	Leo Reijnierse Kard.v.Rossumstraat 52, Dongen Tel. 0162-316475
Vlinderwerkgroep:	Fia Grootzwagers Triangellaan 17, Dongen Tel. 0162-315404

Copy voor het volgende Hoefblad kunt u inleveren vóór 1 oktober a.s. bij het redactie-adres: Lammie Bek, Bloemaertstraat 19, 5102 DP Dongen. Ook is het mogelijk uw copy via e-mail te versturen, GRAAG ALS BIJLAGE VERZENDEN. Het e-mail adres is: accm.aarts@home.nl

Beste leden,

Tijdens de jaarvergadering van 2 februari 2010 heeft onze voorzitter een uitleg gegeven over de bedragen die de contributiebetalings voor Ken en Geniet kost. Deze zijn na te lezen op de website, via het wijzigingsformulier (zie hieronder).

Tevens is het verzoek gedaan om uw e-mail adres door te geven. Van verschillende leden heb ik dit reeds ontvangen; deze leden krijgen een e-mail met de door Ken en Geniet geregistreerde gegevens.

Via de website kunt u uw gegevens wijzigen of aanvullen (ook uw e-mail adres).

Op die pagina van de website kunt u aangeven of u in het vervolg de contributienota per e-mail wilt ontvangen en of u in de toekomst bereid bent om de contributiebetalings via automatische afschrijving te laten verlopen. De mogelijkheid om de contributie via automatische afschrijving te betalen wordt alleen geboden indien voldoende leden hier voor kiezen; dit is nu nog niet het geval.

Het wijzigingsformulier kunt u vinden op: www.kenengeniet.nl
Dan via het menu item

Home ▾

Lid worden ▸

Naar het: Wijzigingsformulier

The screenshot shows the website of 'Natuurvereniging Ken en Geniet'. The navigation menu includes 'Home', 'Over Ken en Geniet', 'Werkgroepen', 'Programma', and 'Jeugd'. Below the menu, there is a 'Contact' link and a 'Lid worden' (Become a member) link. The 'Lid worden' link has a dropdown menu with 'Aanmeldformulier' (Registration form) and 'Wijzigingsformulier' (Change form). The 'Wijzigingsformulier' link is highlighted. Below the menu, there is a section titled 'Wijzig hieronder uw gegevens' (Change your data here) with a note 'De met * gemarkeerde onderdelen moeten' (The parts marked with * must be filled in). The form fields are partially visible, including a field for 'Dhr. of Mevr.' (Mr. or Mrs.) and a field for 'Huisnummer' (House number).

Uw penningmeester
John van Meggelen.

FIETSTOCHT ALBLASSERWAARD 5 JUNI

Een gouden zonsopkomst belooft een uitstekende fietsdag te worden. Niet dat die voorspelling altijd uitkomt, de vele spreekwoorden bevestigen dit. Na de dag gefietst te hebben weten we dat de voorspelling ons niet in de steek gelaten heeft. Zeldzaam mooi weer begeleidt ons de gehele dag. Als de route voor vandaag ook zo mooi is, dan is de puzzel nagevoel compleet.

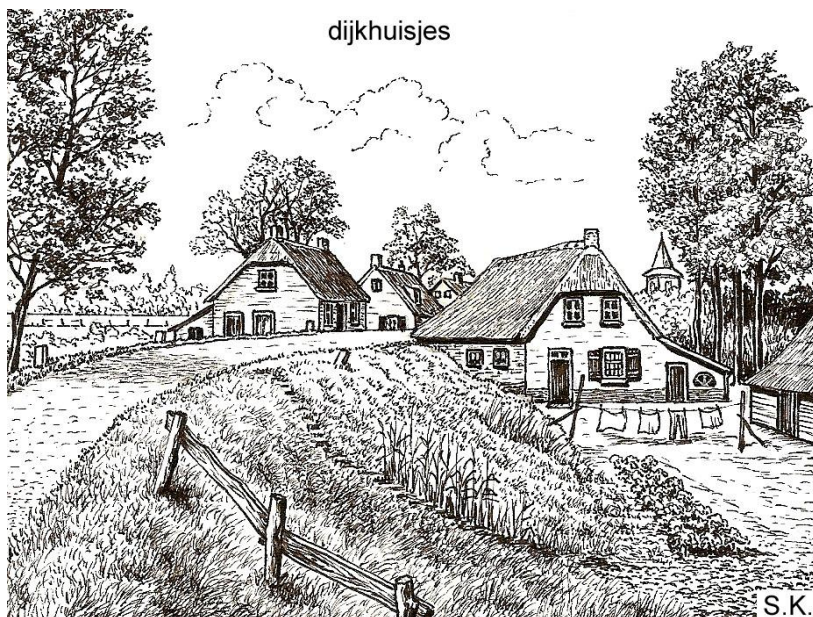
Kwart voor zeven staat Rinus al klaar met de vrachtwagen. Het ritueel van het laden van de fietsen kan beginnen. Enthousiast wordt er door deelnemers meegeholpen. Het laatste puzzelstukje van de dag zijn de 35 deelnemers die goedgemutst de tocht aanvaarden richting Noordeloos. Afslag Meerkerk richting Noordeloos en dan even zoeken naar de geschikte parkeerplaats die achter de gereformeerde kerk ligt.

Nadat iedereen is uitgestapt en met het uitladen van de fietsen een begin is gemaakt, komt de koster ons vragen of we vooraf koffie lusten. “Jullie zijn wel een stuk vroeger dan ik had gedacht”, zegt hij. “Is de reis goed verlopen uit Veenendaal?” We kijken elkaar een beetje beduusd aan en willen “ja” zeggen, maar toch: daar boven kijkt ook iemand mee, en we vertellen hem dan maar dat wij uit het katholieke zuiden komen. De ontvangst levert toch een gratis gebruik van het toilet op, wat toch ook weer een hoop ongemak voorkomt.

Met de zon in de rug zet de stoet zich in beweging. De eerste beklimming dient zich aan: de dijk van de rivier de Lek, die we voorlopig ook niet meer verlaten. In de vroege ochtend is het er nog niet zo druk. Heerlijk turend over het water op zoek naar de eerste vogels en vergezichten. We hoeven niet lang te wachten; een ooievaar, reiger, scholeksters en een wulp begroeten ons op weg naar Langerak. Karakteristieke dijkdorpjes met een sfeer die je alleen daar kunt vinden. (Zie tekening volgende bladzijde.)

Dan Nieuwpoort (nee die veldslag heeft niet hier plaats gevonden), met zijn popperige huisjes, klein omdat de beschermde ruimte tussen de wallen erg kostbaar was. De prachtige hoofdstraat wordt geheel gevuld met fietsers van

Ken en Geniet. Aan de overkant ligt Schoonhoven, het zilverstadje. Om er te komen moet je gebruik maken van het veer. In het verleden hebben wij er al eens een tocht gemaakt. Dan op naar Groot Ammers. Tussen de dijkhuizen zien we in de polder een groot aantal molens keurig op rij aan de grote boezem.

Een aantal ooievaars zoekt zijn kostje op de weilanden. Ze zijn afkomstig van het ooievaars-centrum dat hier vlak in de buurt ligt. Onze eerste stop, een grasveldje in de uiterwaarden van de Lek. Een koe, die buiten de omheining zijn vertier zoekt, wordt vakkundig door ons melkmeisje Marie-José terug geloodst binnen de omheining. Genietend van een kop koffie en al het andere lekkers dat men tevoorschijn tovert is de tijd weer snel om.

Streefkerk, een beetje saai, maar dat wordt al snel teniet gedaan door Kinderdijk. Een wereld attractie, voor ons gewoon leuk, niet realiserend dat mensen een halve aardbol over rei-

zen om hier een paar foto's te schieten. En wij komen gewoon op de fiets. De tweehonderd molens, in het gelid als een colonne soldaten, hevelde in vroegere tijden het water uit de polder een boezem hoger en dat werd enkele malen herhaald. Een groot gedeelte is verdwenen. Een erkenning om op de wereld erfgoedlijst te staan geeft wel aan dat men hier met iets unieks te maken heeft. Het verdere behoud is hiermee gegarandeerd. De informatie is te lezen op een groot aantal borden bij het bezoekerscentrum.

Rietzanger, kleine karekiet en het geklik van kamera's (voor de toerist waren wij ook een attractie), begeleiden ons naar het volgende rustpunt. Onze gidsen hadden hun voorwerk weer uitstekend gedaan. Slingerend door Alblas en aangekomen bij het cultureel centrum staat ons een heerlijk maal te wachten. Kroketjes, worsten, soep: alles ging als koek naar binnen.

Voldaan en met nieuwe energie wordt er aan het middaggedeelte van de tocht begonnen. Langs de boezem gaat het dwars door Bleskensgraaf naar Oudekerk waar de Giessen ons niet meer zal verlaten. Idyllisch zoals het watertje zijn weg vindt, aan weerszijden geflankeerd met een rijbaan waar wij dankbaar gebruik van maken.

De temperatuur stijgt tot grote hoogte en een versnapering is gerechtvaardigd. Behendig stuurt Harrie ons naar het marktplein van Giessenburg, waar de enige ijssalon de dag van het jaar zal beleven. Druipend en likkend zijn de koelstaafjes zo verdwenen en voordat een aantal zich te goed gaat doen aan een alcoholische versnapering, wordt het vertreksein weer gegeven.

Slingerend en rakelings langs de bebouwing vervolgen we onze weg. Geweldig hoe de bebouwing een geheel vormt met het water. In vroeger tijd was het transport over water de enige mogelijkheid om grotere hoeveelheden goederen te vervoeren. Vandaar de vele pakhuisjes, die nu opgeknapt en gerestaureerd dienst doen als woningen.

Via Hoornaar, waar we de Giessen verlaten, rijden we Noordoos binnen en ons beginpunt is nu ons eindpunt geworden.

Deze dag nemen ze niet meer van ons af, is de algemene gedachte. De kosten staan ons al op te wachten. Zijn kerkplein dat overstroomd wordt met - in zijn ogen – heidenen. Hij ziet zijn kans schoon d.m.v. een briefkaart het godswoord alsnog aan ons mee te geven. Wij accepteren het gelaten, want iemand moet toch voor die geweldige dag gezorgd hebben.

Rinus, Harrie, Marie-José bedankt. Ook een bedankwoord aan René Louwet, die belangeloos zijn vrachtwagen ter beschikking stelt. Zonder al deze mensen is zo'n prachtige dag niet te realiseren.

Kees van Dongen

BIJZONDERE VLINDER DOET HUIS TER HEIDE AAN

Op zondag 16 mei liepen Christ en ik onze "grote" vlinderronde door het zuidelijke deel van Huis ter Heide. We komen dan door en langs bos en door een deel van het vennengebied. We hadden eigenlijk nog maar bitter weinig vlinders gezien en waren daarom al blij met de waarneming van een hooibeestje. Bij het Leikeven aangekomen zag ik een grote vlinder op me af komen; de bovenzijde was voornamelijk oranjebruin. Hij vloog over mijn hoofd heen en ging toen op een braamstruik zitten. Meteen begon het te kriebelen en had ik het idee, dat dit iets bijzonders was. Eerst met de verrekijker gekeken. Kon het zijn...?

Ik probeerde de aandacht van Christ te trekken, maar die was inmiddels al een stuk verder gelopen en stond de waterranonkel te filmen. En ik ben niet iemand die alles bij elkaar schreeuwt.

Gelukkig schoot het me te binnen, dat ik een fototoestelletje in mijn tas had zitten. Voorzichtig steeds een beetje dichterbij gegaan, de braamstruik een beetje gemolesteerd, tot ik een mooie beeldvullende foto had. Ik was er inmiddels van overtuigd dat dit een grote vos moest zijn.

De vlinder vertrok en ik verloor hem uit het oog. Inmiddels was Christ naar mij toe komen lopen en ik vertelde hem wat hij

gemist had. Maar we hadden geluk: de vlinder kwam terug en ging in een boompje tegen de stam zitten. Christ heeft hem dus ook nog op de film kunnen zetten.

's Avonds hebben we de waarneming doorgegeven op de website Landkaartje van de Vlinderstichting. Omdat het een zeldzame soort betreft, moet er een formulier ingevuld worden, waarop o.a. een beschrijving van de vlinder gevraagd wordt. Men wil natuurlijk wel zeker zijn dat het inderdaad om die soort gaat. Omdat we ook foto- en filmmateriaal mee konden sturen, was het bewijs overduidelijk. De volgende dag ontvingen we dan ook een bericht terug dat de waarneming van de grote vos in het bestand van de Vlinderstichting opgenomen is.

De grote vos lijkt veel op de kleine vos, maar is (uiteraard) groter en fletser van kleur.

grote vos

De grote vos leefde vroeger verspreid over een groot deel van Nederland: op de voedselarme zandgronden, in de duinen en in Zuid Limburg. De aantallen zijn gestaag achteruit gegaan. In

Zuid Limburg heeft de soort het nog het langst volgehouden; in 1996 is er nog een nest met rupsen bij Heerlen gevonden. Tegenwoordig wordt de grote vos nergens meer regelmatig of met meerdere exemplaren tegelijk waargenomen. Hij is in ons land dan ook met uitsterven bedreigd, mogelijk zelfs al als standvlinder verdwenen. De laatste jaren worden gemiddeld zo'n vijf exemplaren per jaar gezien. Dit zijn vermoedelijk zwervers vanuit het buitenland, of vlinders van tijdelijke populaties. De meeste waarnemingen komen uit Limburg, maar ook uit andere delen van het land.

Het leefgebied van de grote vos bestaat uit vochtige, open bossen, bosranden, boomgaarden en grote vrijstaande bomen. Ook zwervende vlinders worden meestal in een bosrijke omgeving gevonden. Ze zitten vooral op warme, zonnige plaatsen. De soort overwintert als vlinder, in o.a. holle bomen of houtstapels.

De waardplanten (voedselplanten van de rups) van de grote vos zijn vooral iepen, maar ook sommige wilgensoorten en zoete kers. Ook worden er wel rupsen in hoogstamboomgaarden van verschillende fruitsoorten gevonden.

Het vrouwtje grote vos zet haar eitjes bij voorkeur af op hoge, vrijstaande bomen. De eitjes worden in groepjes van enkele tientallen tot soms wel driehonderd rondom de eindloten afgezet. De rupsen die er uit komen blijven aanvankelijk bijeen in een gezamenlijk spinsel. Ze eten vooral de jonge bladeren. Als op de ene plek de bladeren op zijn, verhuizen ze naar een nieuwe plek en maken door weer een spinselnest. De rupsen blijven bijeen totdat ze volgroeid zijn. Dan gaan ze uiteen en leven alleen verder.

Om zich te verpoppen kruipen de rupsen uit de boom of laten zich gewoon vallen. Ze verpoppen zich niet ver van de boom, meestal in de grond. Vanaf eind juni komen de "verse" grote vossen uit de pop te voorschijn.

Hanny Oerlemans

Geraadpleegde literatuur: "De dagvlinders van Nederland – verspreiding en bescherming" (F. Bos, M. Bosveld, D. Groenendijk, C. van Swaay, I. Wynhoff, de Vlinderstichting)

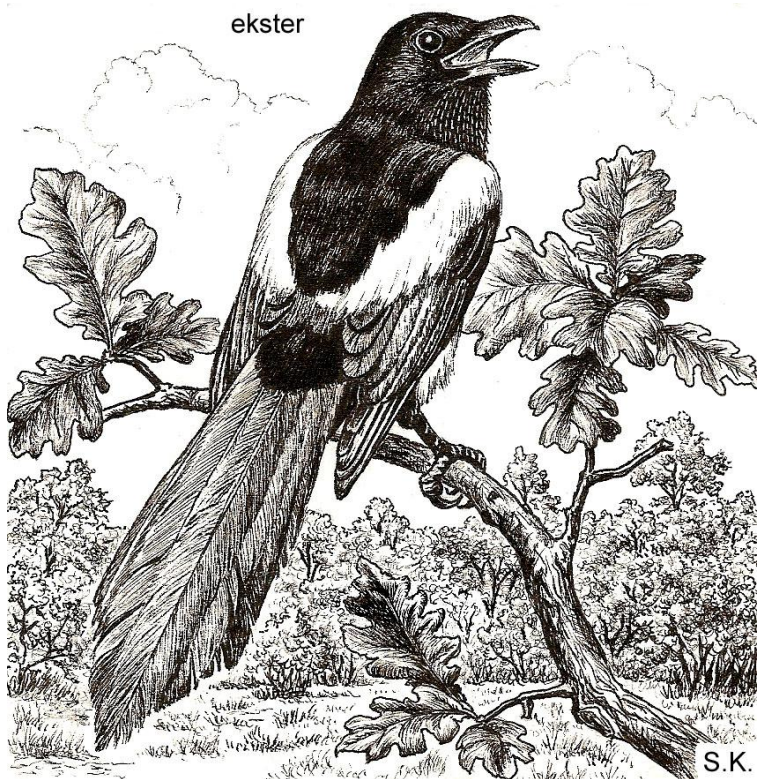
EXCURSIE VOGELWERKGROEP NAAR DE GROENE JONKER (ZEVENHOVEN).

Zaterdagmorgen 12 juni 2010 om 08.00 uur vertrokken we met 10 enthousiaste vogelaars naar een vrij nieuw natuurgebied aan de Nieuwkoopse plassen. Het nieuwe natuurgebied is 107 hectare groot en maakt deel uit van het Plan “De Venen”. De Groene Jonker vormt een belangrijke schakel in de robuuste verbinding tussen de Nieuwkoopse Plassen en de Vinkeveense Plassen. Hierdoor kunnen plant- en diersoorten zich makkelijker verspreiden. Het verbinden van natuur is een belangrijk doel van het project, omdat de Groene Jonker onderdeel is van de Ecologische Hoofdstructuur. Dit is een netwerk van natuurgebieden waarin de natuur voorrang heeft en wordt beschermd. Het gebied bestaat uit veel open water, rietlanden en vochtige graslanden. Veel vogelsoorten hebben het gebied al gevonden.

Na een autotocht van vijf kwartier kwamen we onder een heerlijk zonnetje maar wel met een frisse noordenwind in het gebied aan. Vele meerkoeten hebben nesten gemaakt maar toch ziet er een vogelaar een aalscholver op nest.....toch maar even de telescoop opgesteld en ja hoor toch weer een nest van een meerkoet.

Iets verderop horen we de blauwborst welke zich even later volop laat zien. In het struweel verderop twijfelen we tussen een rietzanger en een spotvogel. We horen, denken we, een spotvogel maar zien, denken we, de tekening en dan vooral de oogstreep van de rietzanger. Terwijl een groot deel van de groep verder loopt blijven Rob, John en Thieu wat achter en blijven door de telescoop turen om er toch maar zeker van te zijn dat het een rietzanger is.

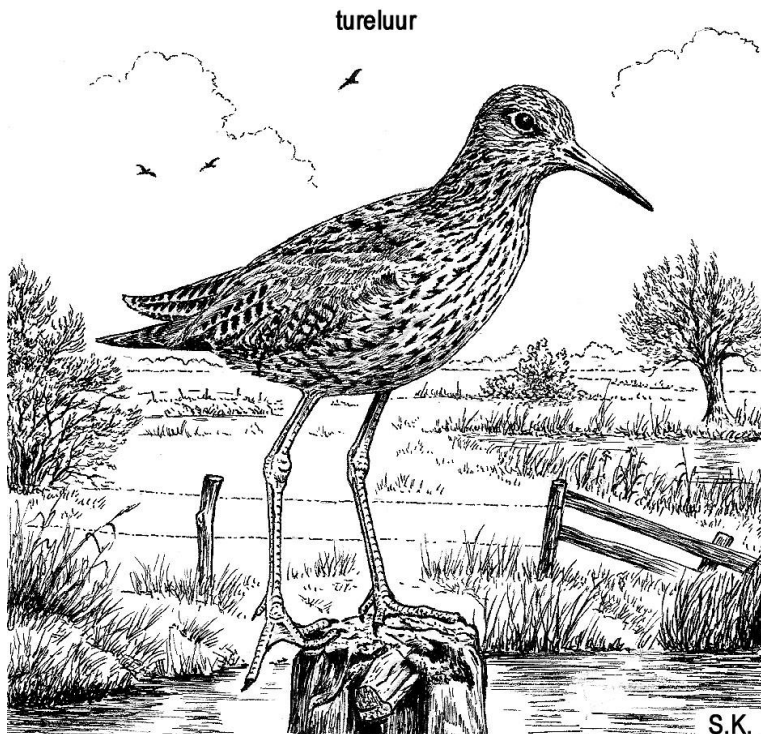
Vele zangvogels vliegen voorbij en vele watervogels verblijven in het moerasgebied. We noemen er een aantal op: aalscholver, bergeend, blauwe reiger, bontbekplevieren, brandgans, Canadese gans, fuut, eksters, gier-, huis- en boerenwaluwen, Kieviten, waterhoen. In de verte horen we de koekoek en een purperreiger vliegt over. Op nog geen vijf meter bij Jac. vandaan zat een geoorde fuut welke hij mooi heeft kunnen fotograferen.

Vooran in de groep vonden ze het tijd dat we even pauzeerden om een bakske koffie te drinken dus gezellig de thermosfles open en genieten van de zelf meegebrachte koffie en broodjes. Ook hier de discussies over welke vogel ze nu hoorden want Albert hoorde een rietzanger terwijl de rest toch echt

de kleine karekiet hoorde en zag. Toch leuk om op een gezonde manier te kunnen discussiëren en zo leer je van elkaar. De achterblijvers, die mannen en vrouwen die hun soorten nog bijeen sprokkelen, kwamen ook weer bij de groep. Hadden ze nu in hun telescoop een witwangstern of was het toch een “gewone” zwarte stern? Het laatste was het geval.

Na een korte pauze voor de laatste groep gaan we toch weer verder door het gebied en zien nog vele soorten. Buizerd, grutto's, kauwen, knobbelzwanen, kokmeeuwen, zomertaling, zilvermeeuwen, tureluurs, vele wilde eenden met hun grote kroost, rietgorzen, nijlganzen, kuifeend met jongen, scholeksters vliegen krijgend over, slobbeend, smienten, spreeuwen, staartmezen, een torenvalk biddend in de lucht en in de verte zien we nog een kolonie lepelaars fourageren.

Een deel van de groep loopt al een aardig eindje vooruit want een aantal mensen wil rond 14.00 uur thuis zijn omdat ze nog verplichtingen hebben. Even een telefoontje naar de door hun telescoop spiedende Rob en John of ze Thieu en Fia een beetje door willen sturen, welke samen met Marie-José weer bij de groep aansluiten. Marie-José geeft de boodschap door dat zij samen met John en Rob nog in het gebied blijven en wij besluiten dat we de thuisreis gaan aanvaarden.

Onderweg terug willen we nog langs het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten gaan om aldaar een terrasje als afsluiting te pakken, maar TomTom laat ons in de steek. Wel de straat gevonden maar geen bezoekerscentrum met op hetzelfde adres het restaurant, dus besluiten we onderweg bij het AC van Meerkerk maar aan te leggen.

Al met al kunnen we terugzien op een geslaagde excursie waar we zo'n 40 soorten vogels gezien hebben.

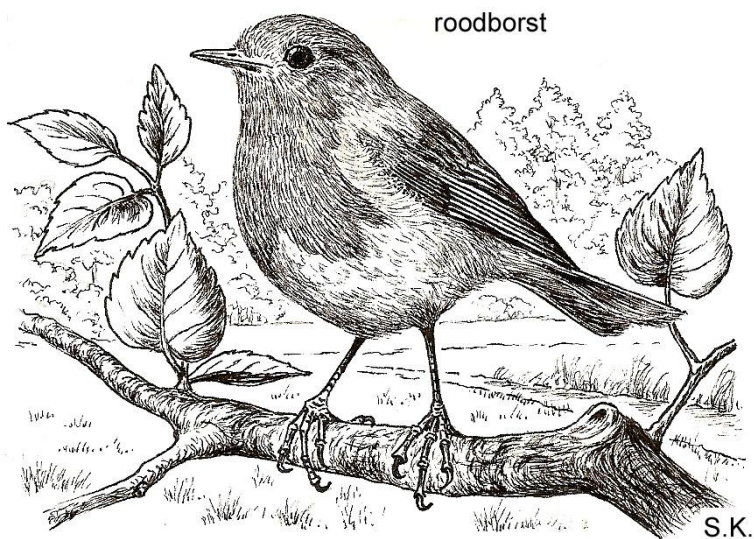
Dankzij de kennis van Fia noteren we ook nog de flora: zwanenbloem, moerasandijvie, blaartrekkende boterbloem, grote ratelaar, veenwortel, grote waterweegbree en avondkoekeksbloem. Ook zien we nog een kleine vos, schuimcicade, variabele waterjuffer en lantaarntje.

De vogelwerkgroep gaat nu even de vakantietijd in. Een gelegenheid voor de inventariseerders binnen de groep om hun rapportages en verslagen te maken. Na de vakantie willen we weer een kennisavond organiseren om de kennis op te halen van de watervogels, waarvan we in het najaar weer kunnen gaan genieten. Allen een prettige vakantie toegewenst.

Leo Reijnierse
Contactpersoon vogelwerkgroep Ken en Geniet.

VURIGELIEFDE.

Achter het zachte uiterlijk van een roodborst gaat een gepassioneerde vogel schuil. Man en vrouw vliegen elkaar voortdurend in de veren en leven bijna het hele jaar gescheiden van tafel en bed. Behalve in het voorjaar; dan zijn ze niet van elkaar weg te slaan. Een paar weken lang geven ze zich over aan vurige liefde.

Ze zijn aaibaar mooi en vertederend met hun grote ogen. Maar roodborsten zijn ook ware furies.

Uit Grasduinen
Lammie.

Als er druiven zijn en vijgen, Moet men winterkleden krijgen.
--

Ter herinnering aan
Toon Faes
echtgenoot van
Adrie Faes - Rasenberg
• Tilburg, 25 november 1935
✠ Dongen, 2juni 2010

Hij genoot erg van wandelen en fietsen, en vooral kamperen met Adrie en de kinderen was zijn lust en zijn leven.

Als opa genoot hij van stoeien met de kleinkinderen en grapjes maken.

Toon was tevreden met een kleinigheidje en kon een attentie erg waarderen. Hij was rechtvaardig en eerlijk maar kon soms fel zijn mening geven.

Na het prachtige gouden bruiloftsfeest bleek al snel dat hij ongeneeslijk ziek was.

Met grote toewijding verzorgde Adrie hem en tot het laatst bleven zij elkaar positief steunen.

Terugkijkend op hun leven, schreef Adrie de volgende woorden:

Samen uren lopen en fietsen,
samen genieten en kamperen,
samen een beetje eigenwijs,
samen boos en samen goed,
samen verdrietjes en samen weer moed.
Maar verder zonder hem doet pijn:
te weten nooit meer samen te zijn.

Voor uw steun en medeleven willen wij u
van harte bedanken.

Adrie

Biodiversiteit in uw tuin

Dé plek om als burger aan de slag te gaan met biodiversiteit is rondom het huis. Nederlanders investeren jaarlijks veel tijd en geld in hun tuin. We hebben in onze tuin misschien maar een kleine maar wel concrete invloed op biodiversiteit.

Uw tuin is geen eiland. Het vormt één geheel met andere tuinen en openbaar groen en staat zo in verbinding met het buitengebied.

In veel tuinen zijn natuurlijke processen stilgelegd door overvloedige bestrating, strakke gazons en uitheemse planten. Bovendien hebben we de neiging dood materiaal meteen op te ruimen. In dit soort omgevingen hebben dieren niet veel te zoeken, omdat er te weinig eten en woon- en schuilgelegenheid is.

Enkele uitgangspunten voor natuurlijk tuinieren:

- Maak geen gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen. Deze verstoren het natuurlijke systeem. Voorkom ziekten en plagen door een goede plantenkeuze. Bevorder de komst van nuttige insecten en andere dieren als natuurlijke vijanden van schadelijke insecten.
- Gebruik zo veel mogelijk bloeiende planten voor bijen en andere insecten, en besdragende struiken voor vogels.
- Gebruik geen uitheemse planten. Deze zijn gevoeliger voor ziekten dan inheemse en niet nuttig voor inheemse diersoorten. Inheemse plantensoorten leveren voedsel (nectar, stuifmeel, bessen en zaden) voor dieren die hier ook van nature voorkomen.
- Stem de keuze van bloemen en planten goed af op groeiomstandigheden in uw tuin zoals grondsoort, vochtigheid, hoeveelheid licht. Ziekten krijgen dan minder kans en de plant ontwikkelt zich beter.
- Zorg voor voorzieningen voor insecten, amfi bieën, kleine zoogdieren en vogels. Denk aan nestkasten voor vogels, vleermuizen en vlinders. Leg snoeihout op elkaar voor vogels en insecten. Een stapel losse stenen is geschikt als schuilplaats voor amfi bieën en dood hout voor wilde bijen.
- Gebruik een natuurlijke afscheiding in plaats van een schutting of stenen muur

Natuur in uw tuin

Bij natuurlijk tuinieren geeft u zoveel mogelijk gebiedseigen planten en dieren een plekje om te leven, te nestelen, voedsel te vinden en te overwinteren. Dit kunt u bereiken door een afgestemde plantenkeuze, inrichting en onderhoud van uw tuin. Door natuurlijk tuinieren ontstaat er evenwicht en helpt u de biodiversiteit. Dit is de basis voor leven in uw tuin.

